

در حمایت از اعتصاب کامیونداران

با شروع اعتصاب رانندگان و کامیونداران و تداوم آن در چند روز گذشته در سراسر ایران، فاکتور جدیدی وارد شرایط بحرانی جامعه شده است. جامعه ای که از خیزش دی ماه تا کنون روزی نبوده که اعتصاب و شورش و نبرد مسلحانه توده ها با حکومت در آن جریان نداشته باشد، از اول خرداد سال جاری با اعتصاب سراسری رانندگان کامیون مواجه است. سیر رویدادها نشان می دهند که آن ده روزی که در دی ماه سال گذشته، تحت تاثیر شورش تخطانی ترین بخش های جامعه در بیش از ۱۴۰ شهر و روستا جامعه ایران را تکان داد و لرزه بر اندام رژیم جمهوری اسلامی انداخت، در شکل های مختلف همچنان تداوم دارد. از شورش بزرگ مردم در کازرون تا فریاد خشمگینانه کشاورزان اصفهان، از تظاهرات خونین خلق عرب در خوزستان تا اعتصاب بازاریان در گردستان به خاطر جلوگیری رژیم از ورود کالا از بازارچه های مرزی و به دنبال آن اعتصاب بازاریان در شهر های مختلف کشور و... خلاصه همه جا آتش اعتراض های جدید شعله می کشد و زمین را زیر پای دستگاه ظلم و ستم دیکتاتوری حاکم داغ می کند.

اعتصاب کامیونداران که عمدتاً به خاطر بالا بودن حق کمیسیون شرکت های باربری، گران بودن قطعات یدکی و عوارض جاده ها، در شرایط قطع یارانه بیمه (و در نتیجه بالا رفتن هزینه بیمه) رانندگان شکل گرفت با توجه به نقش بزرگی که این رانندگان در مبادله کالاها در سراسر کشور ایفاء می کنند، تأثیرات گسترده ای در جامعه به جای گذاشته است. از جمله با توجه به تداوم حضور تانکرهای سوخت در این اعتصاب، ما شاهد کمبود سوخت و وجود صف های طولانی در پمپ بنزین ها هستیم. کمبود سوخت در برخی پمپ بنزین ها باعث تشدید نارضایتی هر چه بیشتر مردم از دیکتاتوری حاکم و درگیری آنها با نیروهای انتظامی رژیم گشته و در پی خود سردمداران جمهوری اسلامی را در جبهه ای تازه به مخمصه انداخته است. رژیم در اینجا و آنجا برای مقابله با اعتصاب، نیروهای سرکوبگر خود را به سراغ راننده های مبارز کامیون می فرستد ولی توده ها با روحیه انقلابی والای خود به چنان مقاومتی در مقابل آنان دست می زنند که سرکوبگران عملاً نمی توانند کاری از پیش ببرند. از اقدامات دیگر جمهوری اسلامی برای به شکست کشاندن اعتصاب، به کار انداختن تانکرهای سوخت وابسته به نهادهای دولتی با اسکورت نیروهای انتظامی و امنیتی می باشد که این نیز نتیجه دلخواه رژیم را به بار نیاورده است. حتی در مواردی مردم جلوی همین تانکرهای اسکورت شده را گرفته و مانع حرکت آنها گشته اند.

یکی از موارد برجسته در این اعتصاب، برخورد آگاه گرانه و در عین حال قاطع برخی از رانندگان اعتصابی با کسانی است که به اعتصاب نپیوسته و خواسته یا ناخواسته اعتصاب شکن می باشند. برخی از راننده ها نیز با توسل به زور، راننده های اعتصاب شکن را وادار به توقف کامیون های خود کرده اند.

تداوم اعتصاب راننده های کامیون در برخی نقاط کشور منجر به حمایت راننده های اتوبوس بین شهری و حتی تاکسی رانان شده و اخیراً خبر از پیوستن پایانه های حمل و نقل تهران و قزوین به این اعتصاب سراسری داده شده است. در چنین شرایطی، سرکوبگرانی که تا دیروز به قول برخی از رانندگان کامیون حاضر نبودند خواسته های صنفی را بشنوند، حال به تکاپو افتاده اند و مدعی شده اند که "وزارت راه و شهرسازی این آمادگی را دارد تا از واردات لوازم یدکی مورد نیاز رانندگان توسط خود آنها حمایت کند"، یا قول بالا بردن نرخ کرایه به میزان بیست در صد را می دهند. خلاصه آن که، با گسترش اعتصاب سراسری رانندگان کامیون و پیوستن

راننده های دیگر به این اعتصاب و حمایت توده ها از آنان، دیکتاتورها را به فکر "نرمش قهرمانانه" انداخته است. البته این ظاهراً نرمش های قهرمانانه در وجه دیگر خود با ضرب و شتم رانندگان اعتصابی توسط نیروهای سرکوب رژیم در برخی نقاط کشور به منظور شکستن اعتصاب و تجمع آنها همراه است.

اعتصاب رانندگان دلیر کامیون و دیگر راننده های زحمتکشی که به این اعتصاب پیوستند یک بار دیگر آشکار ساخت که نیروی متحد توده ها از چه قدرتی برخوردار است. دیدیم که رژیمی که سالهاست مطالبات رانندگان که مرتباً توسط آنها اعلام و تکرار می شد را نمی شنید، به محض آن که نیروی اعتصاب و اتحاد آنها را دید به فکر راه حل افتاد. مسلماً اعتصاب یکی از شیوه های مؤثر مبارزه برای تضعیف جمهوری اسلامی است که وقتی با نبرد مسلحانه توده ها همراه گردد، نه فقط نقش مهمی در تضعیف و نابودی این رژیم وابسته به امپریالیسم ایفاء می کند، بلکه با تداوم رزم مسلحانه توده ای قادر به پایان دادن به هرگونه حاکمیت امپریالیستی در ایران و در نتیجه پایان دادن به هرگونه ظلم و ستم می گردد.

نیروی اتحاد و مبارزه همبسته رنجبران یکی از شروط پیروزی خلقهای در بند ایران در مقابل دشمنانشان می باشد و کارگران و زحمتکشانشان ما باید بدانند که اگر می خواهند به مطالبات خود دست یابند، باید درست با همان زبانی با سردمداران جمهوری اسلامی سخن گویند که آنها می فهمند، یعنی زبان تشکل، اتحاد و زور سازمان یافته.

**پیروز باد مبارزات سراسری کامیونداران و دیگر رانندگان مبارز!
نابود باد رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی!**

چریکهای فدائی خلق ایران

هفتم خرداد ۱۳۹۷ - ۲۸ مه ۲۰۱۸